

39. MIĘDZYNARODOWE SPOTKANIE ARTYSTÓW – SŁONNA REEDYCJA 2020
wystawa towarzysząca

MARZANNA WRÓBLEWSKA

Słonne Słonne

Galeria Sztuki Współczesnej w Przemyślu

28.08 – 23.09.2020

© grazynaniegoda

MARZANNA WRÓBLEWSKA

Urodzona w 1952 r. W 1976 r. uzyskuje dyplom na wydz. Malarstwa ASP w Warszawie w prac. Michała Byliny. 1976 - 1978 studia pod kierunkiem Józefa Szajny. Od 1981 r. prowadzi prac. Technik Malarstwa Sztalugowego na wydziale Malarstwa warszawskiej ASP. W latach 1992-1997 prowadzi pracownię Malarstwa w EAS w Warszawie, pełniąc funkcję dziekana wydz. Malarstwa. W latach 1997-2008 prowadzi pracownię Malarstwa na wydz. Sztuk Pięknych PR. W 2003 roku otrzymuje tytuł naukowy profesora. Od 2008 r. prowadzi prac. Malarstwa w IEA APS. W latach 2008 - 20010 pełni funkcję dyrektora IEA. Prezentowała malarstwo na ponad dwudziestu wystawach indywidualnych, brała udział w ponad stu wystawach w kraju i za granicą. Autorka wielu

realizacji malarstwa monumentalnego. W roku 1992 eksponowała swoje prace w ramach prezentacji "Atelier 2" na weneckim Biennale Architektury. W 1999 roku otrzymała nagrodę SARP i Alcro-Beckers za malarstwo ścienne sal Cmentarza Południowego w Antoninowie. Od 1985 r. jest uczestnikiem Międzynarodowych Konfrontacji Plastycznych SŁONNE.

Hommage a D., 2000, olej, płótno, 100 x 100 cm

Krajobrazy są stanami duszy

Henri Amiel

Przestrzeń malarstwa, przestrzeń obrazu, przestrzeń wykluczenia, przestrzeń tożsamości, pusta przestrzeń mistrza Pai-Chang, przestrzeń sacrum, przestrzeń profanum - odwieczne tematy rozważań historyków i teoretyków sztuki, filozofów i malarzy.

Jestem w drodze, maluję drzewo, drogę, rzekę, mgłę. Bywa, że przestrzeń pejzażu poszerza się o wymiar dodany, wewnętrzny, niezamierzony.

Jest w Księdze Genesis opisane jak Człowiek w ogrodzie Eden nadaje imiona wszystkiemu co żyje. Dla mnie takim miejscem jest skrawek ziemi na Pogórze Dynowskim, to tutaj nadałam imiona ptakom, zwierzętom i drzewom.

Nazwa wsi – SŁONNE i rzeki – SAN były wcześniejsze.

Marzanna Wróblewska

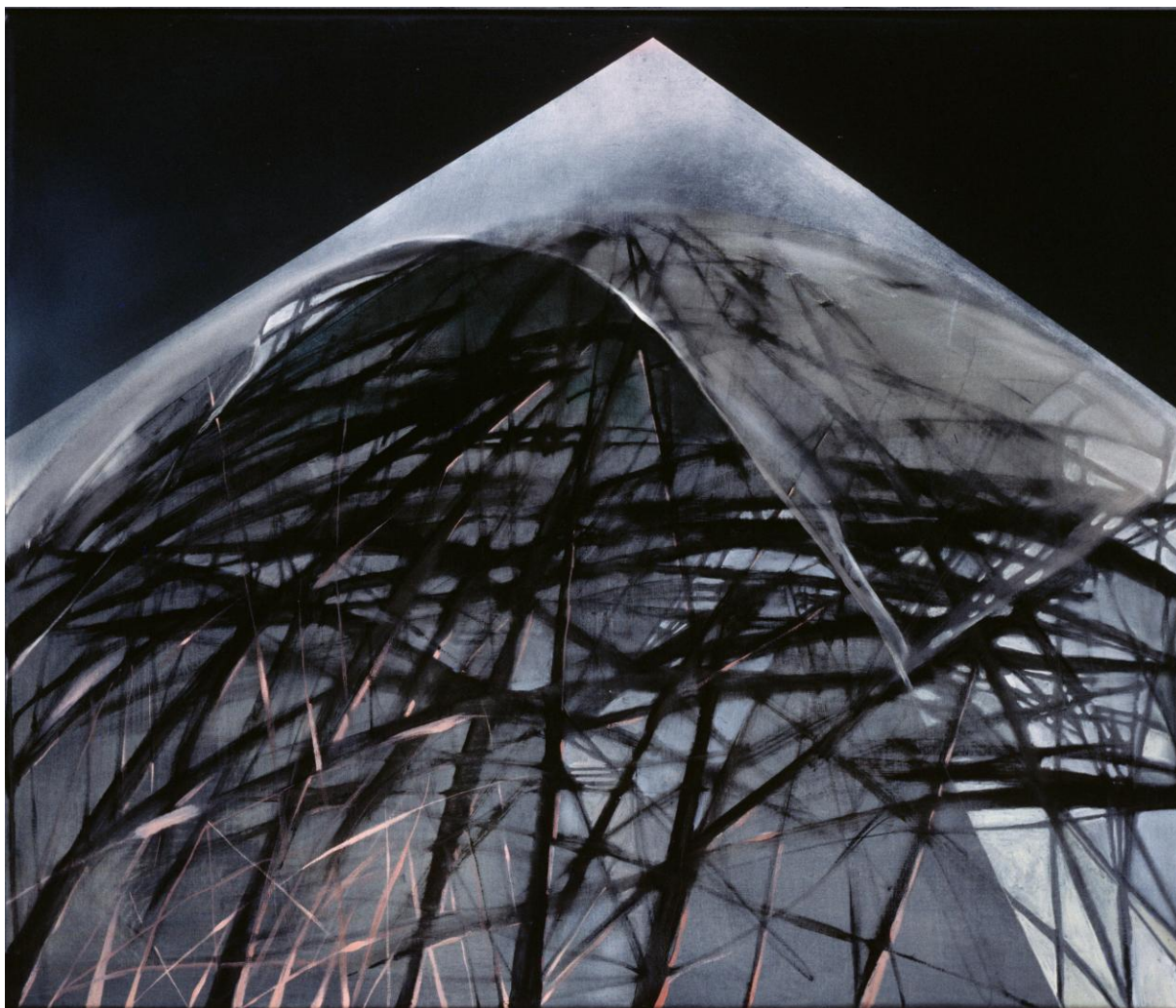

Czas zbierania kamieni, 1990

Dyscyplina geometrii i swoboda przypadku. Przesilanie się światła z ciemnością. Ciężar i lekkość. Płaszczyzny i linie. Zabieg transparentności prowadzi do odmaterializowania figur i umaterialniania przestrzeni. Anihilacja

materii statycznej dokonuje się na rzecz energii ruchu. Ta dynamiczna walka sprzeczności odbywa się w ciszy i harmonii barw spokojnego chłodu i wyważenia. Nic z jaskrawego katastrofizmu. Dramat odbywa się jak gdyby w głębinach wody i stanie nieważkości. Walka i spokój łączą się w antynomicznym świecie Marzanny Wróblewskiej.

prof. Konrad Jarodzki
Fragment recenzji, 1996 r.

Pełnia, olej, płótno, 100 x 120 cm

*

Zapraszamy do zwiedzenia wystawy w dniach 28.08 – 23.09.2020